Doğan Kardeş

SAYI 9 | 24 ŞUBAT 1975 | 150 KURUŞ

KIŞIN YAKIN DOSTLARI

Mehmet Ali & Akşamsefası

OKULLARI GEZİYORUZ

EDİRNEKAPI İLKOKULU

1914 yılında İttihat ve Terakki cemiyeti tarafından aşevi olarak yapılan okul 12 dersaneliktir, 1973 yılında öğretime başlamıştır. 370 öğrencisi olan okulun değerli öğretmen kadrosu ise şöyledir: Okul Müd. Neclâ Gürbüz (Soysal), Yusuf Demir, Faruk Doğdu, Hatice Ergin, Mehmet Kabasak, Güney Daruga, Necibe Çelik, Ülkü Orcan, Nahide Tanrıseven, Ahmet Şedele, Aynur Kuş, Hatice Sıralı, Ülker Bilbaşer. Okulda mandolin çalışmaları vardır.

Okulun değerli öğretmenleri ve öğrencileri bir arada

Bu sayımızda sonuncusunu yayınladığımız şubat ayı hediye kuponlarını yollamayı unutmayın

Sayın Necibe Çelik'in öğretmenlik yaptığı 4-A sınıfında düzenlediğimiz şiir yarışmasında Yaşar Keskin (Her şeyde Vatan) adlı şiiriyle küçük hediyemizi kazandı.

NE, NEDİR?

Çini Nasıl Yapılır?

Üç ayrı amaçla kullanılan Çini hemen hemen aynı yoldan yapılır. Balçık beyaz balçık, ya da Kaolin adı verilen topraklar, fabrikalara getirilir. Bunlar suya atılıp iyice karıştırıldıktan sonra süzülür, elekten geçirilir, havuzlar içinde yatırılarak günlerce bekletilir. Böylece yoğunlaşıp koyulaşan çamur, özel baskılar altında sıkılır. Sonunda, çini çamuru hazırlanmış olur.

Çamur haline getirildikten sonra, parçalar halinde kesilip biçimlendirilir. Kuruyunca düzeltilir, fırına sokulur, sonra sırlanır, ikinci bir kez fırına sokup pişirilir. Bu arada çininin üzerine, boyalarla çiçekler, süsler işlenir.

YETENEKLERİNİZİ DEĞERLENDİRMEK SİZİN ELİNİZDE...

KİMİMİZ resim yapmayı, kimimiz şiir yazmayı, kimimiz müzik dinlemeyi severiz... Hepimizin zevkleri ayrıdır; ama ortak bir yönümüz olduğu muhakkak. O da bazı konularda her birimizin özel yeteneklerimiz olduğu.

Peki bu yeteneklerimizi gereğince değerlendirebiliyor muyuz? İşte bu sorunun cevabı çoğunlukla «HAYIR» oluyor.

Gerçekten de hiç birimiz sevdiğimiz konuyla yeterince ilgilenmiyoruz. Çevrenin bize çektiği setleri aşmaya çalışmıyoruz. Böylece çok iyi başarabileceğimiz bir işi, yarım yamalak yapabilen, bu yüzden de yaşamı boyunca «Keşke yapsaydık,» diye avunmaya çalışan kişiler oluyoruz.

Yaşınız henüz küçükken aynı hataya düşmemeniz için bu satırları yazıyorum sizlere... Azimli olmak insanın başarı anahtarıdır. Eğer resim yapmayı seviyor ve yaptığınız desenler size zevk veriyorsa, sakın ailenizin «Nedir bu pislikler, bir şey yapamıyorsun,» gibi sözleri sizin kararınızı değiştirmesin. Belki de şiirleriniz için aynı sözler söyleniyordur. Bu halde de size aynı şeyi tavsiye edeceğim.

Ama dikkat edeceğiniz önemli bir konu var... Büyüklerinizden gelen tenkitleri biraz da değerlendirmeyi bilin... Eğer mantığınıza aykırı gelmiyorsa, onların söyledikleri şekilleri de deneyin... Belki de gerçekten iyi bir eser çıkarırsınız ortaya... Unutmayın azim, başarının anahtarıdır.

İyi günler dilerim
NUR İÇÖZÜ

Tarzan

PEK YAKINDA YİNE ARAMIZDA

ADIM ADIM AYA DOĞRU

AY YOLCULUĞUNA HAZIRLIK

Yapılan hesaplara göre, aya gidip, dönmek, 8 gün sürecekti. Böylesine uzun bir süre uzayda kalacak olan astronotların sıhhatlerinin bozulup, bozulmayacağı, şüphe konusuydu. Gerçi, Vostok V uzay gemisiyle uzaya gönderilen Valery Bykovsky'nin bu 5 günlük yolculuğu sırasında Ruslar, kozmonotun sağlık durumunu ve uzun süreli uzay yolculuğunun insan sağlığı üzerindeki etkilerini incelemişlerdi. Fakat bu bilgilerin A.B.D.'ne bir yararı yoktu. Amerika, bu konuda kendisi deney yapmak zorundaydı.

A.B.D.'nin, uzayda en uzun süre kalan astronotu Gordon Cooper'di. Mercury 9 uzay gemisiyle uzayda 3 saat kalan Cooper'in yanısıra, uzaya daha önce gönderilen diğer astronotlar, tıp yönünden bilim adamlarını endişelendirmişti. Bu problemlerin birçoğu, astronotların uzay boşluğunda çekimsiz bir alan içinde olmalarından doğuyordu. Yer çekimi olmayan şartlarda ne kadar uzun süre kalınırsa, problemler de o oranda artıyordu. Bu sorunlardan biri, kanın bacaklara hücum ederek, şiddetli karıncalanmaya sebep olmasıydı. Kalp, normal yerçekimi yükü olmaksızın çalıştığından, aniden rahatlamakta ve bu, bacaklardaki karıncalanmaya yol açmaktaydı.

Bunun yanında, uzun süreli uzay yolculuğu sırasında astronotların kaslarının da iyi çalışmayacağı ve kemiklerin mineral kaybedip, yumuşayacağı belirtileri de görülmüştü. Tabiî, bu iddiaların ispatı için deney gerekirdi, ama bu yolculuğun astronotlar için tehlikeli olup, olmayacağı kesin olarak bilinmediğinden, deneyi yapmak çok cesaret isteyen bir işti.

Aya insan göndermeden önce daha yapılacak çok iş vardı. Örneğin, bu uzun yolculuk esnasında uzay gemisi dış taraftan arıza yapabilir ve bu âcil durumu gidermek için astronotların, geminin dışına çıkıp, tamirle uğraşmaları gerekebilirdi. Yapılan incelemelere göre, astronotların uzay boşluğunda çalışabilecekleri biliniyordu.

Ama bu, yeterli sayılmıyordu. İşte Gemini projesi, uzun sürecek ay yolculuğu sırasında astronotların canlı kalabilmelerini sağlamak, uzay boşluğunda buluşup kenetlenmeyi ve insanın yer çekimsiz boşlukta yürümesini denemek için hazırlandı. Bu deneyler başarıyla tamamlandığı zaman, ay yolculuğuna başlanılabilirdi.

Ay yolculuğu, başlıbaşına zor deneyler ve sürekli bir çalışma gerektiriyordu. Bu çalışmaların arasında en önemlisi, o güne kadar hiç denenmemiş olan, uzay manevrası idi. Uzay gemisinden ayrılıp, aya inen ay modülünün, tekrar geri dönüp, uzay gemisiyle aynı yörüngeye oturması ve gemiyle kenetlenebilmesi ve böylece astronotların sağ salim modülden çıkıp, gemiye geçebilmeleri için, çok kesin ve hassas hesaplar gerektiriyordu. Uzay gemisinin bulunduğu yörüngeye oturmakta yapılacak en küçük bir manevra hatası, astronotları taşıyan ay modülünün uzay boşluğunda kaybolmaya mahkûm edebilirdi. Bunun yanında, uzay gemisiyle, aydan dönen modülün hatasız birleşebilmeleri de oldukça hassas ve başarılı bir çalışma gerektirmekteydi.

Gemini projesinin ilk uzay gemileri, yalnızca uzaya astronotları taşıyıp, geri getirmekle görevlendirildi. Böylece, Gemini uzay gemilerinin ileri safhalar için yeterli olup, olmadığı denenmiş olacaktı. Bu amaçla Gemini III, Rus kozmonotu Alexei Leonov'un Voskhod II uzay gemisiyle tarihî «uzay yürüyüşü»nden tam 5 gün sonra, 23 mart 1965'te ateşlendi. Gemiyi, Gus Grissom ve John W. Young yönetiyordu. Dünya yörüngesinde üç tur atan astronotlar, bu deney sırasında, geminin yönünü yukarıya, aşağıya, sağa sola doğru değiştirerek ve hatta başka yörüngeye geçerek, Gemini uzay gemisinin manevra kabiliyetini ölçtüler.

Astronotların uzay boşluğunda yürüyebilmelerini sağlamak için önceden deneyler ve çalışmalar yapmak gerekiyordu. Boşlukta ve çekimsiz bir alanda astronotların canlı kalıp kalmayacakları bu egzersizlere dayanıyordu. Resimde Edwin Aldrin, uzaya çıkmadan önce, deniz altında uzay şartlarının canlandırıldığı bir ortamda deney yapıyor.

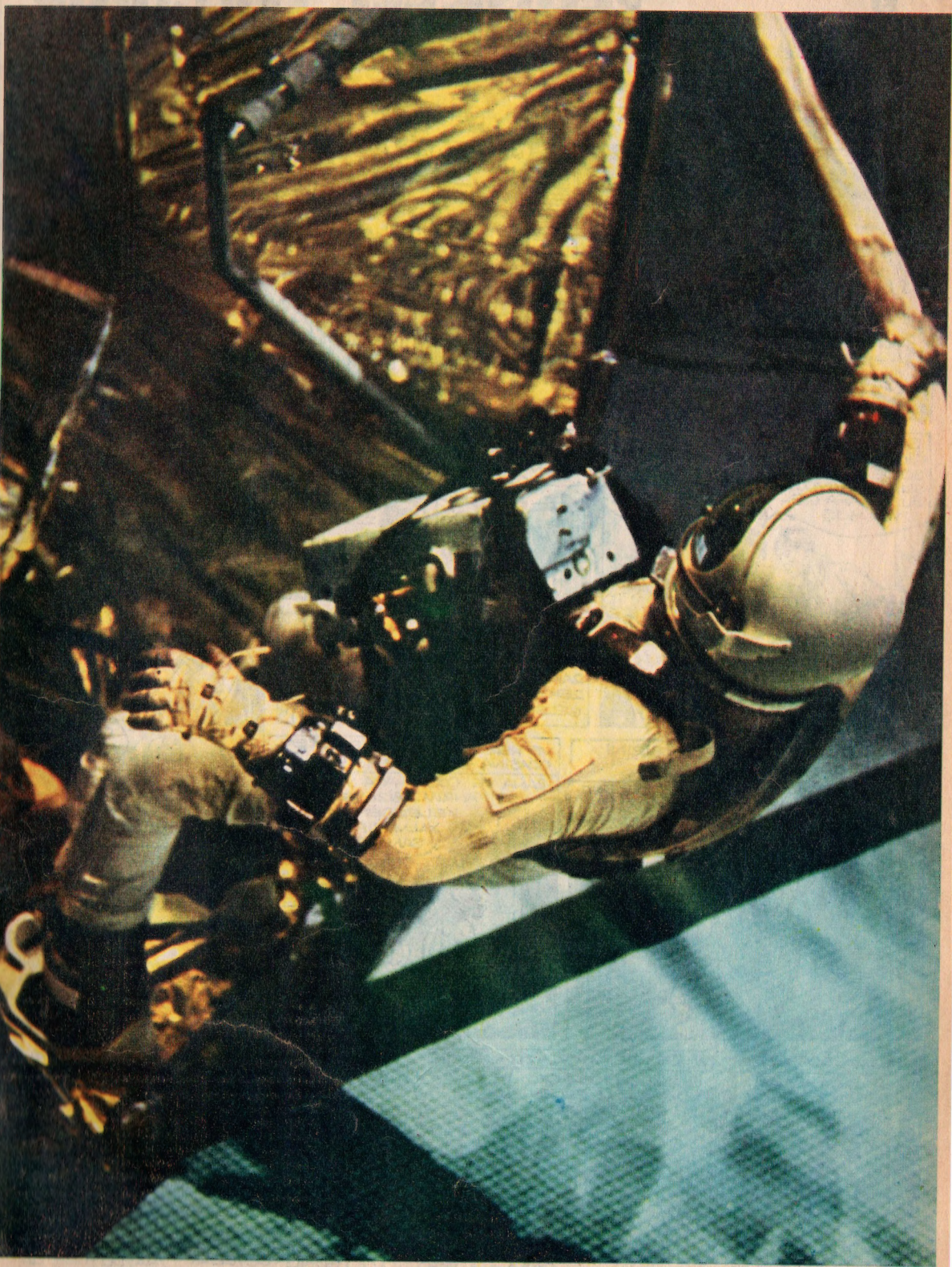

TEHLİKELİ YOLCULUK

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Geraldina, Çin'deki bir yetimhanede öğretmenlik yapan anne ve babasının yanına gittiği zaman Çinliler'in gelenekleri onu çok şaşırtmıştı. Tam alışmaya başladığı sırada ise, anne ve babası veba görülen komşu köye gidip, onu çocuklarla yalnız bırakırlar. Geraldina çocuklarla uğraşmaya başlar.

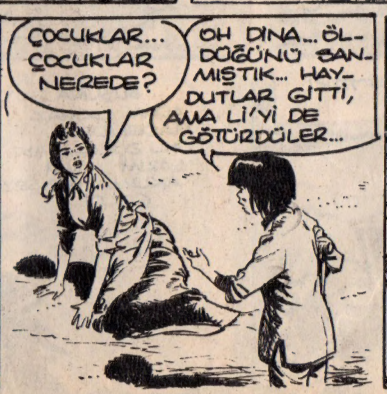

DEVAMI VAR..

KORKUSUZ ŞERİF

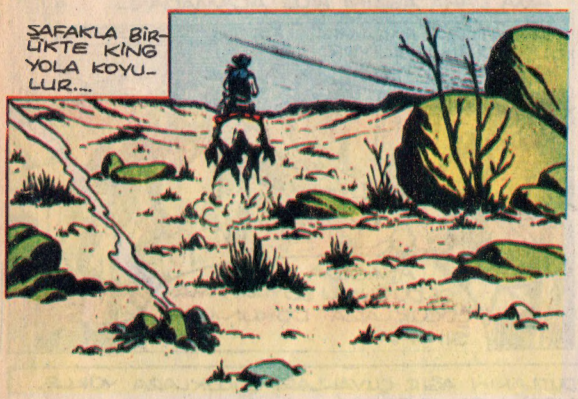

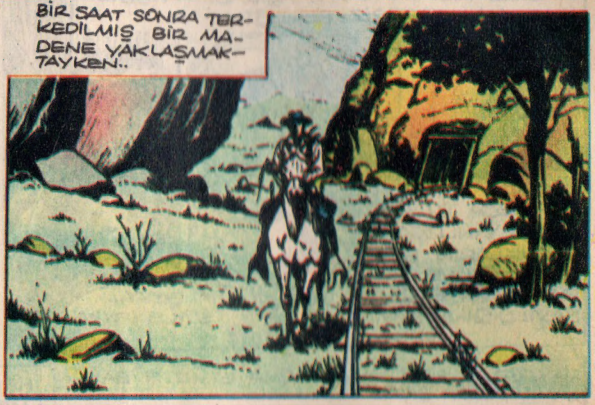

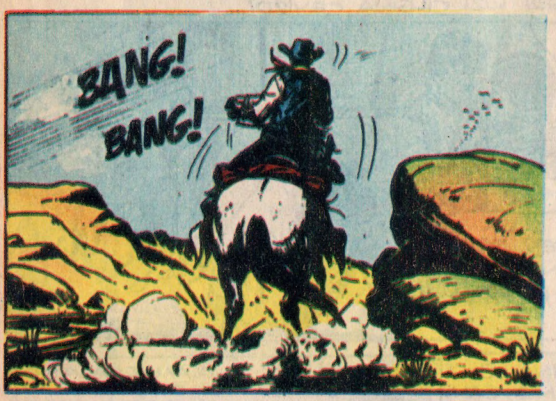

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Korkusuz Şerif King, bir köye gelip alış veriş yapmaya başlamıştı ki, yaşlı bir adamın, müzeden çaldığı top arabasıyla kaçtığını gördü. Peşinden gidenlerin arkasına takılıp, olayları izlemeye başladı.

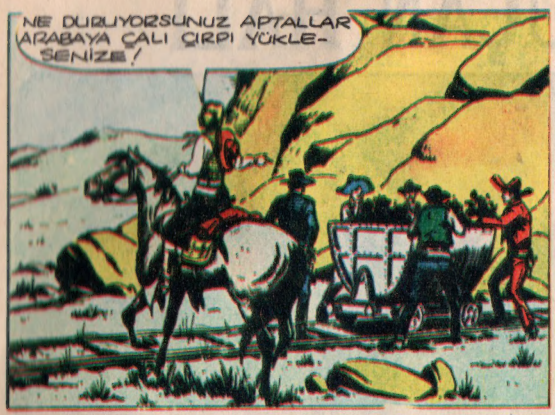

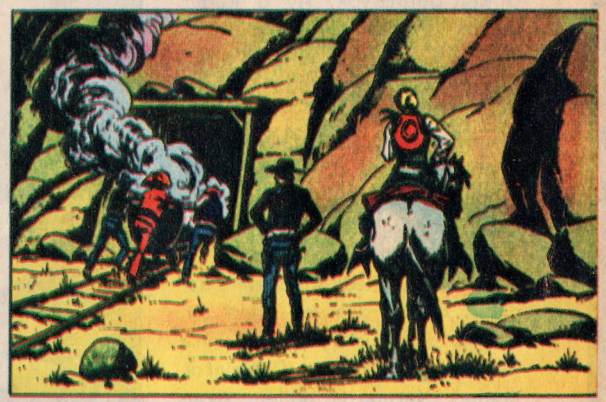

ADAMLAR SEVİNMEKTE HAKLIYDI... GÖRÜLEN OYDU Kİ TOPU TAŞIYAN ARABA TÜNELİN AĞZINDA BELİRMİŞ ATLAR ÇILGIN GİBİ DUMANDAN KAÇIYORLARDI...

ARABA DIŞARI ÇIKAR ÇIKMAZ MÜTHİŞ BİR KURŞUN YAĞMURUNA TUTULUR...

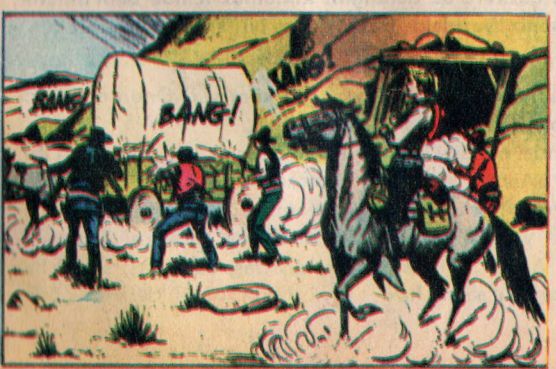

OKUL POSTASI

UÇAN HALI

FEN BİLGİSİ : 3

Hazırlayan: Aslan Aslanerer

GÖK masmavi... Dolunay sarı ışıklar saçıyor. Deniz yeşil bir çevre gibi... Pırıldayan pullar, yakamozlarla bezenmiş. Gökte bulut yok. Ay o kadar parlak ki hiç bir yıldız görünmüyor.

Sakallı adam:

— «Bu gece mehtap olmasaydı yıldızları görürdük» dedi. «Sana Büyükayı, Küçükayı yıldız kümelerini, kutup yıldızını daha başkalarını gösterirdim.»

Sonra yeryüzünü gösterdi.

— «Bak,» dedi. «Denizler, karalar, büyük denizler öteki adlarıyla okyanuslar, büyük kara parçaları «kıtalar»!.. Denizlerde adalar. Karalarda göller. Akan sular... Dünyanın yüzü bu işte!..»

Cemil dalgın, dalgın.

— «Su ve toprak,» dedi. «Demek dünyamız su ve toprakla kaplı...»

Adam, «Onların üstünde, hepsini saran bir şey daha var,» diye ekledi. «Hava... O, olmasaydı, yaşam da olmazdı. Sular kurur. Buğu olur. Uzayda kaybolup giderdi.»

Cemil, şaşırmıştı. Ağzını açmış, dinliyordu. Adam:

— «Gökte aya bak,» dedi. «Sanki tostoparlak bir taş parçası. Yerden fırlatılmış da orada bir yere asılı kalmış gibi!..»

Cemil:

— «Dünyamız da öyle, yuvarlak, değil mi?..»

— «Evet,» dedi, adam. «Küre denecek kadar tostoparlak. İçi bir top ateş... Ateş topunun dışı kalın bir taş katı ile örtülü. İçtekine **ateş küre,** dışındakine

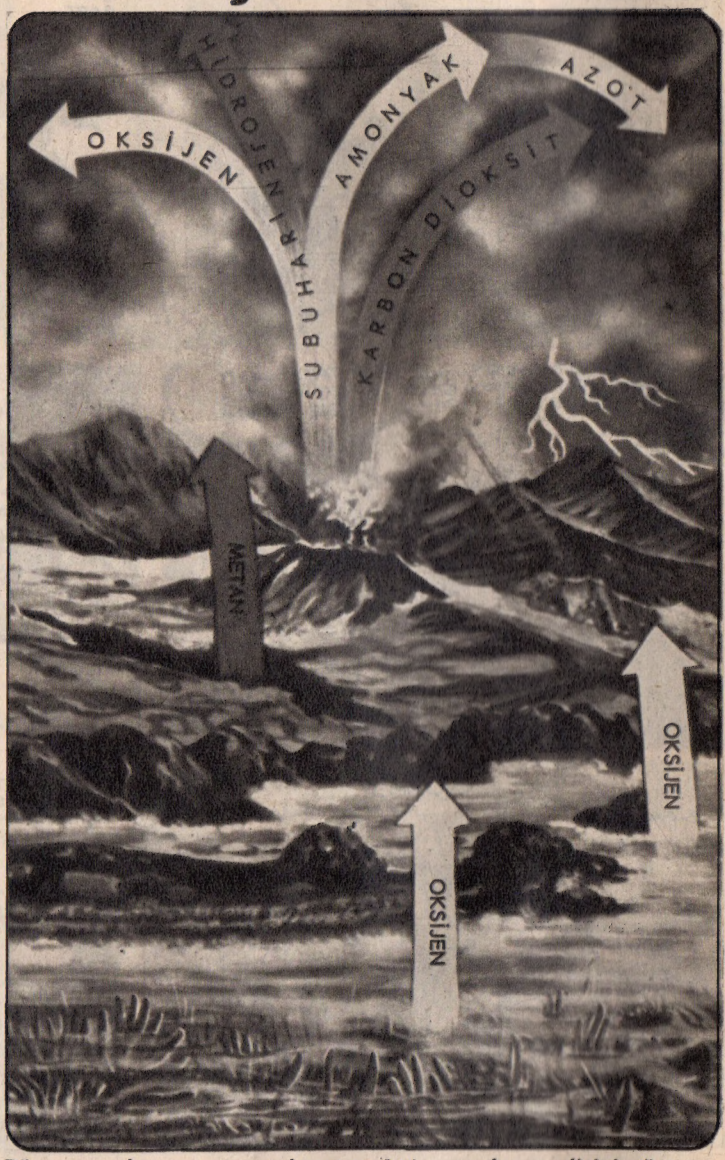

Dünyanın oluşumu sırasında atmosferin meydana gelişini gösteren tablo. Atmosfere gazküre de dendiğini konumuz içinde belirtmiştik. Tabloyu incelerseniz yazıdaki izahı daha iyi anlayabilirsiniz.

taş küre diyorlar. Taş kürenin üstünü sular kaplamış. Kısacası, taş kürenin dışında bir **sıvı küre,** su küresi var. Ancak taş kürenin hepsi suların altında değil. Kabarık, yüksek yerleri suyun üstünde kalmış. Adalar, kıtalar olmuş. Bir de bunları saran hava, **gaz küre** var. Onun öteki adı **atmosfer!..**

Cemil için için güldü. «Bu, bilmece olur» diye düşündü. «Ablama, ağabeyime hatta anneme, babama sorarım. Ortası ateş, dışı taş, üstü yaş, sonra hava... Nedir o bil derim... Bile-

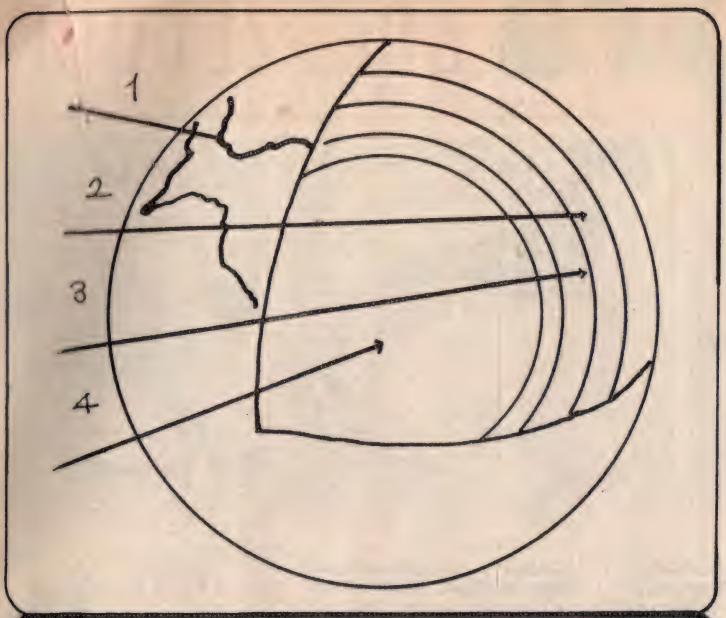

1 — Dünyanın dış kabuğu sert kayalardan meydana gelmiştir. 50, 60 km. 2 — Ateşküre, yarı sıvı durumdaki kumlu kayalar ve silisyumdan oluşmuştur. Kalınlığı 2900 km.'dir. 3 — Dışçekirdek erimiş demirdir. 2200 km. kalınlığındadır. 4 — Ağırküre, çok yüksek basınç altında kalınlaşmış demir ve nikelden meydana gelmiştir. 1200 km. kalınlığındadır.

mezler, elbet!.. **Dünya,** diyemezler ki!..»

Adam, ona aldırmıyor, durmadan anlatıyordu:

— «Dünyamızın ortasındaki ateş, onun ilk hâlidir. Dünya bugünkü durumuna gelinceye dek neler geçirdi neler!..»

Biraz durdu ve düşündü.

— «Olanları bir masal gibi anlatayım,» dedi. «Bir varmış, bir yokmuş. Ay yokmuş, dünya yokmuş. Güneş çokmuş.»

Cemil sevindi:

— «Masalı çok severim,»

— «Bu hem masal, hem de ders ve kural!.. Dünya yokmuş, ay yokmuş, dedim ya!.. Yalnız koskoca bir ateş bulut varmış ortada... Sonsuz boşluğu uçtan uca dolduracak gibi kocamanmış bu bulut. Boşlukta fır dolayı döner dururmuş. Döndükçe ortalıkta hem kavrulmuş, hem savrulmuş. Parçalara ayrılmış. Biraz da ufalmış.»

«Kopan parçalardan biri ateş bulutu iken döne toparlana olmuş bir ateş top... Dışı gitgide soğumuş. Gazken sıvı, kaynar maden dolmuş çevresi... Daha da soğuyunca madenler katılaşmış... Ateş topun üstünde katı, taş bir kabuk olmuş. Kızgın su bulutları fırlamış çıkmış dışarı. Onlar çıkarken kabuk kimi yerde yarılmış çatlamış. Kimi yerde şişmiş, kabarmış. Uzun zaman kuru kalmamış katı kabuk... Kızgın buğu soğuyunca su olmuş, yağmur olup yağmış sellercesine... Sağnak, sağnak kızgın taşlar üstüne... Yarılmış, parçalanmış taş katı, kaya olmuş; çok ufalananlar, toz, kum, toprak olmuş, koca çukurları doldurmuş sular. Her taraf engin bir deniz; yalnız yer yer ufak adalar. Bu sıcak sularda başlamış ilk canlılar; minicik yaratıklar!. Bir hücreli bitkiler ve hayvanlar.»

Cemil:

— «Hücreyi biliyorum,» dedi. «Babam anlatmıştı.»

— «Bu yaratıklar çoğaldı. Milyarlarcası öldü. Yerini başka milyarlar aldı. Ölüleri yer yüzünü, kıyıları, karaları doldurdu. Bitkisel toprak katını oluşturdu. Aradan çok yüz yıllar geçti. Yeni türde, çok hücreliler türedi.

«Kabuktaki yarıklardan, çatlaklardan sızan suların bazıları ateş topa kadar uzandı. Yeniden kaynadı, yandı. Bomba gibi patladı. Depremler oldu. Kabukta yeni kabarmalarla dağlar, tepeler çoğaldı. Böylece karalar büyüdü, kıtalar doğdu.

«Karada yaşayan bitkiler, hayvanlar da çoğaldı. Türlü, türlü yaratıklar çağlar boyu yaşayıp öldüler; tükendiler. İnsanlar da çoğaldı. Yayılıp geliştiler.

«Böylece şu koca dünya erdi bu günkü çağa. Biz de artık dönelim evimize yatağa!..»

Cemil tatlı tatlı dinliyordu. Sessizlik olunca uyandı. Gerindi. Kalktı. Kendi kendine «ne güzel rüya» dedi.

Sabah kahvaltıda bilmecesini sordu.

— «İçi ateş, dışı taş...» Sevil hemen:

— «Bildim,» dedi. «Fırın!..»

Cemil:

— «Bilemedin, abla,» dedi. «Daha sözüm bitmemişti ki... İçi ateş, dışı taş, daha üstü su..»

Bu kez Nebil duramadı: «Hamam,» diye bağırdı. Cemil keyiflendi. Biraz açıklamak istedi.

— «Hayır, ağabey,» dedi. «Daha üstte hava var, canlılar var.»

Ağabeyi: «İşte tamam. Bu bilmece hamam. Canlılar da hamam böceği...»

Söylerken anlamlı anlamlı gülüyordu. Cemil onun şaka yaptığını anladı.

— «Alay etme ağabey,» dedi. «Doğrusunu biliyorsan söyle...»

Nebil kardeşine; «Darılma canım,» dedi. «Neyi sorduğunu biliyorum. Dünya demek istiyorsun değil mi? Ortada ateş küre, sonra taşküre (Litosfer), sıvı küre (hydrosfer), gaz küre (aerosfer) ve canlılar âlemi!..»

SİPSU BRETZELBURG

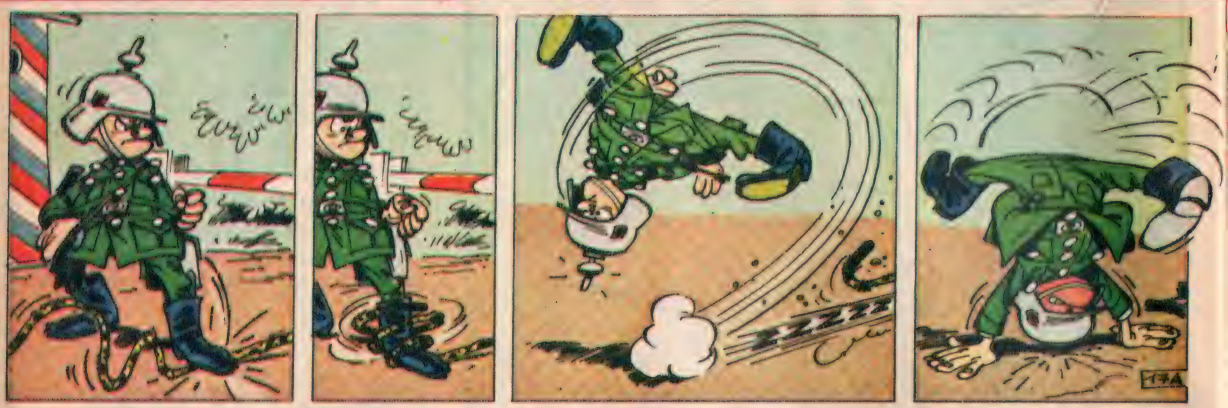

SERÜVENLERİ

ÖZET: Kralı kurtarmaya gelen Fanto, asilerin eline düşer. Zavallıya yemek vermezler ve işkence ederler.

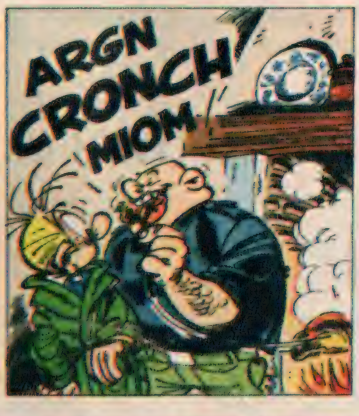

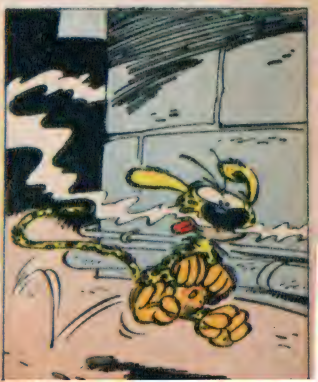

OKUL POSTASI

SOSYAL BİLGİLER : 4

Türkiyenin Kıyıları

SEVİL durmadan bir şeyler yazıyor. Ara sıra da kitap karıştırıyor. Notlar alıyor. Öğrendim. Ödev hazırlıyormuş. Yarın sınıfta okuyacakmış.

İsterseniz yazdıklarına, gizlice bir göz atalım. Bakalım neler yazmış!..

«Türkiye, kuzeyde Karadeniz, güneyde Akdeniz, batıda Ege Denizi ile çevrilidir. Trakya ile Anadolu arasında Marmara Denizi, Boğazlar vardır.»

Boğazların adlarını yazmamış. Neyse biz okuyalım...

«Karadeniz kıyılarımızda, girinti, çıkıntı azdır. Bu kıyılarda, ufak koylar vardır. Hemen hepsi kuzey rüzgârlarına açıktır. Fırtınada gemiler barınamaz. Karadeniz'de sık sık ve çok fırtına olur. Biraz elverişli doğal limanları Zonguldak ile Sinop'tur. Önemli yerlere dalga kıran, mendirek yapılarak yapay olarak limanlar kazandırıldı. Trabzon, Giresun gibi...»

Hepsini yazmamış, değil mi?

«Marmara Denizi'nin de, Trakya kıyıları az girintili, çıkıntılıdır. Anadolu kıyıları ise, tam tersine, çok girintili, çıkıntılı... Burada büyük körfezler, limanlar, adalar, yarım adalar var... Başlıcaları, İzmit Körfezi, Gemlik Körfezi, Bandırma Körfezi, Erdek Körfezi. Adalara gelince büyüklerden, Marmara Adası, Avşa Adası'nı, İmralı'yı sayabilirim. Daha birçok irili ufaklı adalar var. En bilinenleri, Maltepe - Gebze açıklarındaki Prens takım adaları... Hani şu (Kınalı, Burgaz, Heybeli, Büyükada, Sedef Adası, Kaşıkadası, İncirlik Taş Adası) diyorlar ya; işte onlar.

Yarımadaların en belirgin olanı Kapıdağ... Bir yanında Bandırma, öte yanında Erdek Körfezi var.

Boğazlar iki tane.»

Türkiye'de başka boğazlar da var. Onlar hem bu kadar önemli değil. Hem de Marmara dolaylarında değiller. Sevil onun için böyle yazıyor. Okuyalım.

«Boğazlar iki tane. Biri Karadeniz ile Marmara arasındaki boğaz. İstanbul Boğazı. Uzunluğu 31 kilometre, en dar yeri 400 metre. Üstünde bir asma köprü var. Boğaz Köprüsü.

Öteki, Marmara ile Karadeniz arasında. Çanakkale Boğazı. Uzunluğu 68 kilometre. En dar yeri 1300 metre...»

«Türkiye'nin en çok girintili çıkıntılı kıyıları Ege Denizi'ndedir. Burada birçok körfezler, yarımada, liman, koy ve adacıklar var. Belli başlıları, Saroş, Edremit, Dikili, Çandarlı, İzmir, Sığacık, Kuşadası, Mandalya, Kerme Körfezleridir. Büyük yarımadalar, Gelibolu, Ayvacık, Ayvalık, Çandarlı, Foça, Mordoğan (çeşme), Bodrum, Reşadiye...»

Kıyılarda birçok da ada var-

TÜRKİYE ÜÇ YANI DENİZLERLE ÇEVRİLİ BİR YARIMADADIR

FEN BİLGİSİ: 4 DOĞADAKİ DENGE

CEMİL rüyasını, uçan halıyı, adamı anlattı. Konuşup gülüştüler. Adamın söylediği masal, hani dünyanın oluşunun öyküsü Sevil'i çok düşündürdü.

— «Önce tek hücreli bitkisel canlılar var olmuş. Onlar taş küreyi cansız doğayı yaşanır hale getirmişler. Bitkisel canlılardan sonra hayvansal canlılar. Daha sonra çok hücreliler. Böylece canlılar âlemi meydana gelmiş.»

Sevil bunları söyleyince, ağabeyi güldü.

— «Evet,» dedi. «Otlar bitkiler olmasaydı bitkilerle beslenen hayvanlar olmazdı. Ot yiyen hayvanlar olmayınca, et yiyenler de bulunamazdı; yaşayamazlardı.» Babaları:

— «Biz de olmazdık.» dedi. «Yaratılmış olsak bile yaşayamazdık. Üzerinde bitki, hayvan bulunmayan bir adaya düşen adam ne yapar?.. Bize o ilkel varlıkların hizmeti bu kadar değil. Yalnız yaşanır bir ortam vermekle, besin almakla kalmıyorlar. Yakıtlarımız...»

Nebil; «Evet babacığım,» dedi. «Odun, odun kömürü değil mi?» Babası:

— «O kadar değil,» dedi. «Maden kömürü, petrol de var. Onların yüzbinlerce yıldan beri toprak altında kalan artıkları gövdeleri, bu hallere geldi. Maden oldu.»

— «Şimdi bazı türlerine ot halinde rastlanan bitkiler vardı,» dedi. «Bir çağda onlar şimdikilerden çok daha büyük ağaçlar gibiydi. O zaman havada karbon dioksit gazı bugünkünden fazlaydı. Şimdi de öyle olsaydı, biz çok zorluk çekerdik. Belki de yaşayamazdık.

Bitkiler havadan bu gazı alır. Karbonunu kendi yapılarında besin gibi kullanır. Oksijeni dışarı atar. İşte onların bu uğraşı havadaki karbon gazını bize elverişli olacak kadar azalttı. Karbon gazı azalınca bu dev bitkiler yaşayamaz oldular. Öldüler, kurudular. Depremlerle toprak altında kalıp çürüdüler. İçlerindeki karbon bize kömür olarak kaldı. Karbon kömür demektir. Kömür yanınca gaz olur. Ona da karbon gazı «karbondioksit» diyoruz.

İsmail bey çocuklarının ilgi ile dinlediklerini görünce hoşlandı. Onlara bir masal anlattı:

— «Bir zamanlar bir ada varmış. Karalardan çok çok uzaklarda koca koca denizlerin ortasında bir ada. Üzerinde önceleri canlı bir şey yokmuş. Sonra nasıl olmuşsa otlar, sazlar belirmiş. Gitgide daha başka bitkiler boy salmış. Bir tane bile hayvan yokmuş yalnız. Bitkiler çoğaldıkça çoğalmış. Adayı baştan başa kaplamış. Yeni bir bitki için parmak ucu kadar bir yer bile kalmamış. Karmakarışık büyüyormuş bunlar. O kadar sıkışmışlar ki artık büyüyemez, üreyemez olmuşlar. «Bizi bir ferahlatacak yok mu» diyorlarmış. Toprak da artık onları besleyemez hale gelmiş.

İşte bu sırada nasıl olmuşsa olmuş, nereden gelmişse gelmiş. Bu adada birkaç keçi, dört beş tavşan görünmüş. Bunlar başlamışlar otları yemeye. Otlar azalıyormuş ama bir yandan da gelişecek yer açılıyormuş onlara, sonra hayvanlar gübre saçıyormuş toprağa. Bitkiler yeniden canlanıyorlarmış.

Adada keçilerle tavşanlar başlamışlar beslendikçe üremeye.

Bitkiler de ürüyorlarsa da bir kısmı yeniyor. Hayvanlar çoğaldıkça yenen de çoğalmış.

İsmail bey durdu, biraz soluk aldı. Sevil, dayanamadı:

— «Sonunda bitki tükendi, değil mi?» dedi.

Cemil de söze karıştı:

— «Hayvanlar da,» dedi. «Keçiler tavşanlar da aç kaldılar.»

Nebil, «Adada et yiyen hayvanlar da bulunsaydı,» dedi.

Babası; «Evet,» diye söze başladı. «Bir ölçüye kadar bir denge kurulmuş olacaktı. Bir de burada akıllı, bilinçli insanların bulunduğunu düşünelim...»

Nebil:

— «İnsanlar zararlı olanları avlar, bazılarını öldürür,» dedi. «Kimi yeri böler, tarım için ayırır. Koruma altına alır. Böylece denge daha sürekli, düzenli olur.»

dır. Bunlardan yalnız İmroz, Bozcaada bizde. Ötekiler kıyılarımıza çok yakın oldukları, körfezlerimizin içine kadar sokulmuş oldukları halde bizim değil; Yunanistan'ın...»

«Akdeniz'deki kıyılarımızda girinti çıkıntı azdır. Bazı yerlerde ise denize dikine inen sarp kaya, uçurum gibi dik yamaçlar vardır. Burada da iyi doğal limanlar yoktur. Bir bakıma elverişlisi Taşucu limanıdır. Ayrıca Antalya, Mersin, İskenderun körfezleri vardır. Bunlar oldukça büyük ve geniş körfezlerdir. Başlıca işlek limanlar bu körfezlerdedir; aynı adı alırlar.»

Sevil'in (Türkiye'nin kıyılarını) anlatan ödevi burada bitiyor.

Sevil babasına okudu. O, beğendi.

— «Güzel olmuş,» dedi.

Siz ne diyorsunuz?..

OKUL POSTASI

FEN BİLGİSİ : 5

MADDE - CİSİM

Maddeler üç halde bulunur. Katı, sıvı ve gaz... Su, sıvı maddeleri donarak katı hale geçmiş (buz olmuş) su ve ısıtılara

Çivi, iğne, makas demirden yapılmış. Cetvelim, masam da tahtadan. Yemek pişirilen tencere ise bakırdan. Duvar, taşla örülmüş. Kova su dolu, **işte demir, tahta, bakır, taş, su dediğimiz bu varlıklar, hepsi maddedir. Canlı cansız varlıkların tümü kullandığımız araçlar, her şey maddedir, maddelerden yapılmıştır.**

Her maddenin kendine göre bir ağırlığı ve hacmi de vardır. Yani bir yer kaplıyor evrende...

Çoğunun varlığını beş duyumuzdan biri veya bir kaçı ile anlıyoruz. Gözle görünmeyen hava, kolonya şişesinden çıkan koku da maddedir. Onları gözle göremiyorsak da kokuları, tenimizdeki etkileri ile ayırt ediyoruz.

Demek ortak yönleri yanında ayrı ayrı özellikleri de var. Demir siyah, bakır kırmızı, altın sarı...

Su gibi, hava gibi renksiz olanları da var. Onlara saydam deniyor. Işık geçmesine ve arkasındakilerin görülmesine engel olmayan demektir. Camdan ışık bol geçiyor. Arkasındakileri kusursuz görüyoruz. Ama su dolu kaptan, sudan o kadar iyi geçmiyor. Arkasındakileri de olduğu gibi göremiyoruz. Biraz değişik...

O halde saydamlık da derece derece... Maddelerin bazısı çok saydam. Hava gibi, koku gibi. Bazısı tam saydam. Cam gibi. Ya buzlu cam. Ona ne diyelim? O da yarı saydam. Bir çoğu da saydam değil...

Tahtanın, demirin, bunlardan yapılmış eşyaların belirli bir şekli var. Oldukları gibi duruyorlar. Su, zeytinyağ öyle mi ya?.. Düz bir yerde duramıyor, yayılıyorlar. Eğikçe bir yer varsa oradan akıveriyorlar. Bu yüzden onları çukur kaplarda saklamak zorundayız.

Hava gibi, duman gibi, kapta, çanakta tutamadığımız maddeler de var. Kabın, çanağın, hatta şişenin açık ağzından kaçıp gidiveriyorlar; uçuyorlar...

İşte maddelerin bu özelliklerine halleri diyoruz. Demir, taş, bakır gibileri **katı** haldedir. Bu özelliğe de katılık denir. Katılık da derece derecedir.

Su, zeytinyağ, benzin gibileri **sıvı** maddelerdir. Sıvılık hali de derece derecedir. Reçel ile hoşaf. İkisi de sıvıdır, ama aynı derecede değil...

Hava, duman gibileri de **gaz** halindedir.

Maddelerin halleri değişebilir. Su ısıtılır. Kaynar. Buğu olur. Sıvı halden gaz haline geçmiştir. Soğutucu dolabımızın buzluğuna koyduğumuz su ise donar, yani katı hal alır. Buz olur. Kar da suyun bir çeşit katı halidir. Yalnız buz kadar katı değil.

Maddelerin ağırlığı, hacmi de değişiklik gösterir. Koca bir yastık pamuk, küçük bakır tencereden daha ağır değildir. Hacımla ağırlık arasındaki bu ilişkiye **yoğunluk** diyoruz. Yoğunluk da maddelerin bir özelliği...

Sıvılar çokluk gaz halindekilerden daha yoğundur. Katıların da çoğu sıvılardan daha yoğun olur.

Maddelerin, çivi, bardak, cetvel, tencere gibi belli bir şekli,

MADDE ÜÇ HALDE BULUNUR: KATI - SIVI - GAZ

Maddeler molekül denilen çok küçük madde parçacıklarından meydana gelir. Yukarıda, katı haldeki maddenin molekülleri, sıvı haldeki maddenin molekülleri ve gaz halindeki başka bir maddenin molekülleri görülüyor.

başlıcasıdır, ama üç halde de bulunabilir. Yukarıda, sıvı haldeki su, ;az (buhar) haline geçecek olan suyun üç hali görülüyor.

Demir de katı halde bulunan bir maddedir. Ama ısıtıldığı zaman sıvı halde de olabilir.

büyüklüğü olan parçalarına **cisim** denir. Elimize alacağımız herhangi bir taş parçası da cisimdir. Belli bir biçimi, şekli, ağırlığı, büyüklüğü olduğu için. Bunu şöyle de anlatabiliriz:

Taş, derken her türlü taşı, bütün taşları, ortak yönleri ile alıyor ve anıyorsak, düşündüğümüz taş **madde**dir. Belli bir taş ise **cisim** olur.

Çağlar boyunca insanlar maddelerdeki özellikleri, kendi işlerine yarar hale getirmek için uğraşmışlar, bir çoğunun da çaresini bulmuşlar. Taş devri sonunda, bakırı, kalayı öğrendiler. Bunlardan birçok araçlar, aletler yapmaya başladılar. Yalnız bu maddeler istedikleri kadar sert ve katı değildi. Bunları bir birine katmayı denediler. Böylece tunç, pirinç, bronz gibi **alaşım**ları buldular.

Okulda Başarı Anahtarı Doğan Kardeş Ansiklopedisi

Tam takım ciltli olarak kitapçılarınızda!

İlk ve ortaokul ders programları göz önüne alınarak hazırlanan ansiklopedi, renkli fotoğraflar, ve birbirinden güzel izahlı şemalarla her konuyu anlayacağınız bir şekilde anlatıyor...

1000 sayfa - 75 Lira
Genel Dağıtım:
BATEŞ

DÜŞKÜN ÇOCUK

26

YAZAN
Kemalettin
Tuğcu

OYNAYANLAR
Hakan Tanfer
İbrahim ve Müsfik

ÖZET: Öksüz bir çocuk olan Yılmaz, şehirde başından geçen bir sürü maceradan sonra, üvey babasının eziyeti altında bulunan, anne ve kızkardeşini kurtarır. Kendisine yardımcı olan Avukat Adnan onları yeni eve yerleştirir.

«Ne var küçük?» diye sordu. «Gece iki vak'a olmuş da onun için geldim, ağabey.»

— «Ne vak'ası?»

— «Avukat Adnan Bey'in karşısına çıkıp öldürmek istemişler.»

— «Sen tanıyor musun Adnan bey'i?»

— «Evet. Benim hem patronumdur, hem de avukatım. Onun yaralanması bizim yüzümüzdendir. Önce buradan telefon edip hatırnı soracağım. Çünkü evine gidersem, başıma gelmedik kalmaz. Sonra da şoför Hayri'yi soymak isteyenlerin nerede bulunacağını bilirim. Size yardıma geldim.»

Komiser, Yılmaz'ı yukarıdan aşağıya bir süzdü ve:

— «Otur bakalım,» dedi. «Önce kim olduğunu anlat!»

— «Anlatacağım ama ağabey, her şeyden önce ben, hastanede ölmüş bir çocuğum. Benim sağ olduğum ortalığa yayılırsa, işlerimiz alt üst olur. Kimse duymamalı.»

— «Hiç merak etme!»

Yılmaz, Handere çiftliğinden çıktı çıkalı, başına gelenleri kısaca anlattı. En son olayları da sıraladıktan sonra sustu:

Komiser:

— «Ateş gibi bir çocuksun maşallah,» dedi. «Şoför Hayri olanları bana anlattı ama, o adamları hiç tanımadığını söyledi. Kendisinden ne istediklerini de bilmiyormuş.»

— «Sana söyledim ya ağabey,» dedi. «Şoför Hayri, bizi eve götürmüştü. Şimdi ondan evin adresini öğreneceklerdir.. Bir taraftan da bizim avukatı korkutarak, bizi korumaktan vazgeçirmek istemişlerdir. Bu geceki bu iki iş, hep aynı adamların marifeti.»

— «Sen dur biraz. Bakayım ben, Adnan beyi arıyayım.»

Adnan bey evde imiş... Komiserle konuştu ve geleceğini söyledi. Yılmaz bekledi. Yarım saat sonra küçük odada üçü bir araya gelmişlerdi. Yılmaz, Adnan, beyin bir elinin sargılı olduğunu gördü. Adamcağız, bu yaralı elini cebinden çıkartmıyordu.

Adnan bey gülümseyerek, sağlam eliyle Yılmaz'ın elini sıktı:

— «Hayrola yavrum?» dedi.

— «Ağabey, onlar sağa, sola saldırırken, biz böyle eli bağlı duracak mıyız? Bizim yüzümüzden az daha şoför Hayri de kazaya uğrayacaktı.»

Komiser, şoför Hayri'nin bulunması için bir iki yere telefon etmişti. Adnan bey, komiserle konuşurken Hayri de geldi. Meşin ceketli, sağlam yapılı ve güleryüzlü genç, küçük odaya girince Yılmaz'ı hemen tanıdı. Gülümsedi:

Komiser:

— «Hayri,» dedi. «Sana saldıranları görsen tanır mısın?»

— «Bilmem vallahi ağabey.. Müşterinin yüzüne bakmak âdetim değildir. Ama, tabancayı enseme dayayan adamın yüzünde hiç meymenet yoktu. Pek iri bir herifti. Yüzünde bir bıçak yarası vardı galiba.»

Yılmaz dayanamadı:

— «Dursun!» dedi. «İsa'nın müşterilerinden... Kardeşimi korkutan, evlere evlâtlık diye satan adam. Kaşları kalındı değil mi?»

— «Dikkat etmedim kaşlarına.»

— «İyi ama, kaçarken arkasından bakmadın mı?»

— «Baktım tabiî...»

— «Topallıyor muydu?»

— «Hay Allah, sen orada mıydın be kardeşim! Vallahi topallıyordu ama, ben boğuşurken sakatlandı sanmıştım.»

— «Bir ayağı kısadır onun.» Komiser dikkatle dinliyordu. Çocuk susunca sordu:

— «Sen, bir kahveciden bahsediyordun! Nerede onun yeri?»

— «Tahtakalede. Orada kocaman bir han var. İlk defa beni oraya götürdüler. Kahveci İsa'nın yanına çırak verdiler. Dursun, her gün İsa'yı görmeye gider. İşi çeviren İsa'dır. Dursunun oturduğu oteli biliyorum, Sirkecide.

Komiser, Yılmaz'dan adresi alarak otele telefon etti. Otel kâtibi, Dursun adında, uzun boylu, yüzü yaralı ve aksayan bir adamın otelde, 8 numaralı odada oturduğunu; fakat iki gündür otele gelmediğini söyledi. Bunun üzerine komiser:

— «İş anlaşılıyor, dedi. Bu heriflerin daha fazla zarar yapmalarını önlemek için, bir tarafa kapatmamız lâzım. Şimdi merkeze bildiririm. Size gelince Bay Adnan, siz belki sizi yaralayanın kim olduğunu biliyorsunuz?...»

Adnan bey:

— «Elbette, dedi. Yılmaz'ın üvey babası beni yaraladı. Fakat dâva işimizi bozmamak için sustum. Zaten bu yüzden, işi bir başka avukat arkadaşa bırakmıştım.»

On dakika sonra bir polis Jipi geldi. Adnan bey, Yılmaz,

Hayri bindiler. Polis Müdürlüğüne gittiler. Cinayet masası şefi bir dosya açtı ve orta halli bir adam gibi giyinen bir memura direktifler verdi, sonra:

— «Selim,» dedi. «Sen şu tahkikatı yapıver.»

Biraz sonra Yılmaz'la sivil polis beraber yürüyorlardı. Otelde, otel kâtibi, Selimin vesikasını görünce kızardı ve:

— «Hiç merak etme ağabey» dedi. «Bütün bildiklerimi söylerim. Bu adam iki aydır bizim otelde... Bir kere on lira para verdi. Yüz yetmiş lira borcu var. Memleketten param gelecek, deyip duruyor. Bir kere takıldık işte. Nüfus kâğıdına göre, Değirmendere'de doğmuş. Sakat bir adam... Okuması, yazması yok. Mektuplarını bana yazdırtır; gelenleri de ben okurum. İlk gelişinde, yanında bir kız çocuğu vardı. Bir başka adamla beraber gelmişlerdi. Sonradan çocuğu görmedik. Bazan... hemşerileri gelir, yukarıda oturur, konuşurlar. İki gün önce bir telgraf geldi. Rıhtımda bekle diye yazıyordu. Çıktı çıkalı bir daha görmedim. Gelir gelmez koşup sana haber veririm.»

Otelden çıktılar. Selim:

— «Söyle bakalım küçük,» dedi. Şu serseriyi nerede buluruz?...»

Yılmaz:

— «Tahtakale'ye gidelim ağabey,» dedi. «İsa'nın kahvesindedir. Ama oraya böyle gidersek işi çakarlar. İşçi gibi gidelim. Benim iş elbisem var. Ben anneme haber vereyim, merak etmesin, hem de giyinip geleyim. İstediğin yerde bulurum seni.»

Polis:

— «Biraz çabuk ol vakit geçti,» dedi. «Handa aşçı var mı?»

— «Kapıcı yemek de pişiriyor. Beş altı masa var. Hanın avlusu geniştir. Piyazına diyecek yok. İstersen orada buluşalım.»

Kararlaştırmışlardı. Yılmaz eve gitti. Annesine işleri çabucak anlattı. Yer yer lekelenmiş olan işçi tulumunu giydi. Çantasının içine birkaç takım koydu. Saat yarıma doğru Tahtakaledeki hana gitti.

Uzun bir süredir annemle birbirimizi görmüyorduk. Birbirimize anlatacak bir sürü şeyimiz vardı. Bir zamanlar ona kızdığım için kendimden utanıyordum.

Polis Selim oradaydı. Birbirlerine göz kırptılar. Yılmaz hemen onun yanına gitti. İşçiler oturmuş yemek yiyor, birbirleriyle şakalaşıyorlardı. Onlar da aynı yerde çalışan iki işçi gibi, kahvenin önüne yakın bir yerde yemek yemeye başladılar. Selim yüzünü kahveye çevirmişti. Kahveciyi göz hapsine almıştı.

Yılmaz yavaş yavaş bir şeyler anlatıyordu. Hanın avlusuna yeniden birisi girince rengi kıpkırmızı oldu. Selim sordu:

— «Ne var?»

— «Remzi efendi geldi ağabey. Adnan beyi bıçaklamaya kalkan adam. Benim üvey babam. Bak doğru kahveye giriyor.»

Selim yemeği bitirmişti Kalkıp içeride ancak bir tek masa bulunan daracık kahveye doğru gitti. Kahve ısmarladı. Kahveci yeni gelenle fısır fısır konuşuyordu. Polis yerine oturunca sordu:

— «Kahvenin arkasında oda filân var mı?»

— «Tek pencereli daracık bir oda var ağabey. Herif beni orada yatırırdı. Her biri kedi kadar fareler vardır. Hele el ayak çekilip de karanlık basmaz mı insan kendisini mezarda sanır. Öyle sıkıntılı bir yer. Fareler yüzünden insan oraya mal koymaz. Ama benzin tenekesi, boya fırçası gibi şeyleri koyarlar. Sen bunu neden sordun?»

— «Kahveci yemek yiyor. Halbuki orada, masanın üstünde bulaşık tabakları var. Birisi yemek yemiş.»

— «Belki Dursun o karanlık odadadır.»

Selim hanın avlusundan çıktı. Onbeş dakika sonra gelip yerine oturdu. Hemen birkaç dakika sonra iki polis hanın avlusuna girdiler. Doğru kahvecinin barındığı aralık gibi daracık odanın kapısına dikildiler.

Öğle paydosu bitmiş, işçiler yerlerine çekilmişlerdi. İki polisi görür görmez kahveci dışarıya çıkmıştı. Halinden pek telâşlı olduğu anlaşılıyordu. Polislerden birisi sertçe bir sesle konuştu:

— «Burada Dursun adında birisi var mı?»

Kahveci kendisini topladı:

— «Öyle birini tanımıyorum ağabey.»

— «Yüzünde yara izi olan bir ayağı kısa bir adam.»

— «Öyle birisini görmedim ağabey.»

(Devamı Var)

TOBİ VE BEN

JENİ KENDİNE GELDİĞİNDE..
HATIRLIYORUM... ÖNEMLİ BİRİ VARDI... ONU ÇOK SEVERDİM.
SAKIN OL KIZIM... YARALISIN..

AMA ANLAMIYORSUNUZ... DOSTUMU..... TOBİYİ BULMALIYIM.. ONSUZ YAŞAYAMAM....
PEKİ YAVRUM AMA ÖNCE OTUR..

AMA JENİ HİÇ BİR ŞEY DİNLEMİYORDU..
ÖZÜR DİLERİM AMA KÖPEĞİMİ BULMAM ŞART BENİM..
PEKALA SEN YAT, BİZ BULMAYA ÇALIŞALIM...

AZ SONRA HEMŞİRENİN ODASINDA...
SİZİ BEKLİYORDUM, BANA ANCAK SİZ YARDIM EDEBİLİRSİNİZ. KAZAYI GEÇİREN KÜÇÜK KIZ İÇİN ÇAĞIRDIM SİZİ..
PEKİ GÖRÜŞELİM..

JENİ POLİSE ENDİŞEYLE BAKTI....
SÖYLEYİN MEMUR BEY, KÖPEĞİM NEREDE? ONA NE YAPTINIZ?
BİR ŞEY YAPMADIK.... ÜZÜLME KIZIM!

KÖPEĞİN BAKIM YURDUNDA EMNİYETTE... ÜZÜLME..
TEŞEKKÜR EDERİM..
ANNEMİN ÖLMADIĞINI SÖYLEMEYECEĞİM..

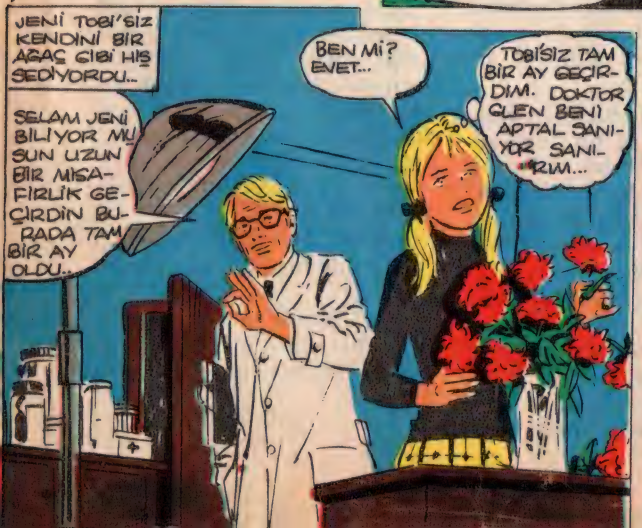
JENİ TOBİ'SİZ KENDİNİ BİR AĞAÇ GİBİ HİSSEDİYORDU..
SELAM JENİ BİLİYOR MUSUN UZUN BİR MİSAFİRLİK GEÇİRDİN BURADA TAM BİR AY OLDU..
BEN Mİ? EVET...
TOBİ'SİZ TAM BİR AY GEÇİRDİM. DOKTOR ÇEN BENİ APTAL SANIYOR SANIRIM...

DERKEN JENİ BİR BUHRAN GEÇİRMEYE BAŞLADI..
NE OLDU JENİ? NİÇİN TİR TİR TİTRİYORSUN?
TOBİ'YE GİTMELİYİM... YARDIM ETMEM GEREK ONA.... ONA GİDECEĞİM...

ÖZET: Annesi öldükten sonra yetimhanelerde sürünen Jeni Bell, son olarak kaldığı yerde köpeği Tobi kabul edilmeyince kaçmayı tercih eder. Ama kazaya uğrar. Kendisine geldiği zaman hastane odasındadır.

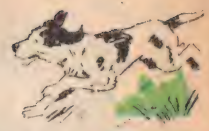

KÜÇÜK KIZIN DURUMUNU GÖREN DOKTOR GLEN, ONU KÖPEK BAKIM YURDUNA GÖTÜRDÜ...

ZAVALLI KÖPEK, DÖRT HAFTADIR BİR ŞEY YEMEDİ.... HAYRET!...

SANKİ ÖLMEK İSTER GİBİ BİR HALİ VAR... CANSIZ YATIYOR...

YANINA HİÇ KİMSEYİ İSTEMİYOR, HAYATLA İLGİSİNİ KESMİŞ ADETA...

KİMSEYİ İSTEMİYOR MU?

TOBİ BİRDEN YERİNDEN FIRLADI...

SENİ ÇOK ÖZLEDİM TOBİ, AMA BİR AYDIR HASTANEDE OLDUĞUM İÇİN GELEMEDİM... SENİ YANIMA ALACAĞIM

NE GARİP KÖPEK... KÖPEKLE SANKİ ARKADAŞSINIZ...

DOKTOR GLEN DIŞARDA BEKLİYORDU...

İŞTE TOBİ, DOKTOR GLEN, SİZE TEŞEKKÜR EDİYOR.

MERHABA TOBİ...

AZ SONRA

NE OLUR BENİ HASTANEYE GÖTÜRMEYİN.. O ZAMAN YİNE TOBİ'DEN AYRILMAM GEREKİR.

MERAK ETME JENİ. SENİ EVİNE GÖTÜRECEĞİM..

JENİ ŞAŞIRMIŞTI.

HAKKINDA HER ŞEYİ ÖĞRENDİM JENİ... SEN YETİMHANELERDE BÜYÜYECEK ÇOCUK DEĞİLSİN..

EVET

HERHALDE KİMSESİZ ÇOCUKLAR DERNEĞİNDEN ÖĞREN-

JENİ İÇİNDE BÜYÜK BİR MUTLULUK DUYDU...

KÜÇÜK KIZLAR EVLERE YAKIŞIR, SOKAKLARA DEĞİL...

VE BENDE UZUN SÜREDİR SEVGİLİ EVİMDEN UZAKTAYIM... ARTIK TOBİ'YLE ORADA MUTLU

Yukarıdaki şekillerden faydalanarak anlatılmak istenilen Atasözümüzü bulabilir misiniz?

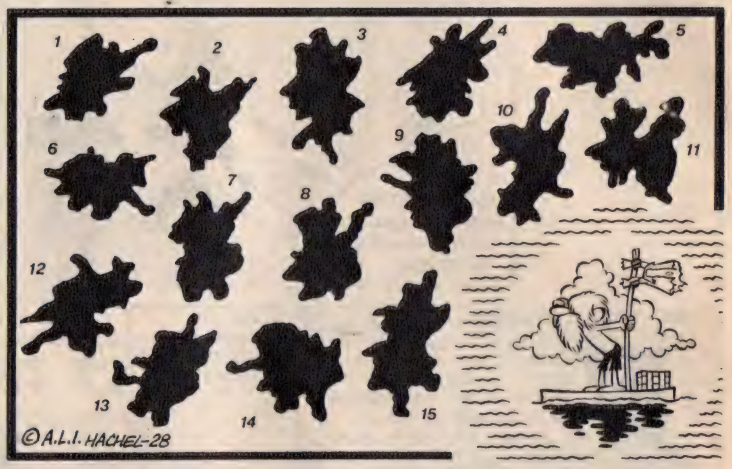

Bu kazazedenin ufukta gördüğü 15 adadan iki tanesi birbirinin aynıdır, acaba hangileri?

G.SARAY'IN GENÇ FUTBOLCULARI ÇALIŞMALARINI HIZLANDIRDILAR

Galatasaray'ın genç futbolcuları hep bir arada resim çektirirken geleceklerinden çok ümitli olduklarını söylüyorlardı.

Galatasaray'ın gençleri hem okullarındaki başarılarını, hem de top koşturmakaki ustalıklarını sürdürüyorlar.

A takımı antrenör yardımcısı Tamer Kaptan'ın nezaretinde çalışan gençler, İngiliz futbolunu benimseyen çalışmalarında da başarılı oluyorlar.

Yarınlar için ümit vaat edenler arasında Mansell'in beğendiği birkaç genç önümüzdeki sezon A takımına yükselecek kabiliyette görülmüşler ve idarecilerin de ifadelerine göre büyük transferlere paydos diyerek, harcanacak bu paralarla genç futbolculara daha geniş imkânların sağlanabileceği anlaşılmaktadır.

Mustafa bugün o kadar neşeli ki girdiği yolun ne kadar karışık bir yol olduğunun farkında değil, bu yoldan çıkması için ona yardım eder misiniz?

YÜZME DEYİP GEÇMEYİN

Sevgili küçük okurlarımız, bu kez elimize ilginç bir istatistik belge geçti.. Yüzme Federasyonu yetkilileri son on yılı içine alan bir araştırma yapmışlar ve erkek yüzücülerimizin 3 dakika 56 saniyelik bir ilerleme gösterdiklerini, bayan yüzücülerimizin ise 8 dakika 53 saniyelik bir aşama yaptıklarını saptamışlar..

Kırılan rekorların ancak ülkemizde geçerli olduğunu, yurt dışında ise varlık gösteremediğimizi simgeleyen belgelere göre erkek yüzücülerimiz 1964 yılında 16 dalda toplam 6 bin 900 metreyi 1 saat 17 dakika 10 saniyede aşarken, 1974 yılında aynı mesafeyi 3 dakika 56 saniye kısaltarak bir saat 13 dakika 14 saniyeye indirmişlerdi. Son on yılın blânçosuna göre, kendi çapımızda dahi olsa en çok rekor, erkeklerde 100 metre serbest (11), bayanlarda serbest 200 ve 400 metre (16) dallarında kırılmıştır. En büyük aşama ise hem erkek ve hem de bayanlarda 1500 metrede elde edilmiştir.

GEÇEN YILIN BİLÂNÇOSU

Yüzme federasyonunun verdiği bilgilere göre, geride bıraktığımız yıl ülkemizde tam 187 Türkiye rekoru kırılmıştır. Bu rekorların 126'sını küçük yüzücülerimiz kırmışlardır.

Küçük yüzücülerimizin gerçekleştirdiği bu başarıya ilişkin görüşlerini açıklayan Yüzme Federasyonu yöneticileri şöyle konuşuyordu: «Yüzme sporunun gelecekteki yıldızları olabilecek yetenekli çocukların eğitilmesi için üzerimize düşebilecek tüm ödevleri yerine getirmek için hiç bir fedakârlıktan kaçınmayacağız; çünkü bu çocuklar yüzme sporunun umutlu geleceğinin öncü ışıklarıdır.»

Kategoriye ayırımları sonunda ise şu rakkamlar ortaya çıkmaktadır.

Erkekler:

Büyük: 8, Genç: 18, Yıldız (13 yaşındaki küçük) 59

Bayanlar:

Büyük: 22, Genç: 18, Yıldız (13 yaşından küçük) 67

STINGREY

MİKROSKOBİK YARATIKLAR HALLNE GELEN TROY VE FONS BULUNDUKLARI YERDEN YUKARI DOĞRU KOLAYCA TIRMANMAYA BAŞLADILAR.

İNŞALLAH HAKLISINDIR TROY. YUKARI ÇIKTIĞIMIZ ZAMAN ÜMİD ETTİĞİMİZİ BULURUZ...

BİRAZ SESSİZ OL FONS... BİZİ NE BEKLİYOR BİLMİYORUZ..

O KADAR UFALMIŞLARDI Kİ, YARIM METRELİK YOLU DAKİKALARCA TIRMANDILAR..

PÖFF PERİŞAN OLDUM....

ESAS PROBLEM ŞİMDİ.. DEĞİŞİM CİHAZINI BULUP ÇALIŞTIRMAYA UĞRAŞACAĞIZ....

ŞANSA BAK, İŞTE CİHAZ TAM BURADA ORAYA VARDIK MI GERİSİ KOLAY ARTIK..

İNŞALLAH DEDİĞİN GİBİ OLUR...

TROY DÜĞMELERDEN BİRİNİN ÜSTÜNE ÇIKTI VE BÜTÜN GÜCÜYLE BASTI....

İŞTE DÜĞMELER BURADA... AMA HANGİSİ BÜYÜTME İŞLEMİNDE KULLANILIYOR ACABA?

DİĞER DÜĞMEYE BASMAK İMKANSIZ. BUNUN İŞE YARAYACAĞINI ZANNETMİYORUM

BAŞKA ŞANSIMIZ YOK...

KONTROL ODASINDAKİ FONS, GELİŞİMİ RAHATCA İZLEYEBİLİYORDU..

OLDU..

KAVANOZUN İÇİNE BEN GİRİYORUM.. SEN DE DÜĞMENİN ÜZERİNE ÇIK, EĞER DAHA FAZLA KÜÇÜLÜRSEM, MAKİNEYİ DURDURMAYA ÇALIŞ..

AZ SONRA TROY TEST ODASINDA BEKLİYORDU...

YA SON, YA KURTULUŞ OLACAK BU

AZ SONRA AYNI DENEY PONG'A DA UYGULANIP BİTMİŞTİ.. ARTIK ESKİ HALLERİNE DÖNMÜŞLERDİ...

HAYDİ FONS, VAKTİMİZ KALMADI, ŞEHİR GÖLÜN DİBİNDE DAĞILACAK ARTIK...

PEKİ TROY AMA ÖNCE ŞU ZAVALLILARA YARDIM EDELİM İYİ OLUR.

AMA İKİ GÖL ADAMI KENDİLERİNE GELMİŞLERDİ...

BİZE NİÇİN YARDIM ETTİNİZ?

ÇÜNKÜ İYİ NİYETLE HAREKET ETTİĞİNİZE EMİNİZ ARTIK GİTSEK İYİ OLACAK..

DÖNÜNCEYE KADAR KOMPÜTERİ DURDURMALIYIZ....

BÖYLECE GÖLÜN DİBİNDEKİ HER ŞEY NORMAL BOYUTLARA DÖNEBİLİR.

STİNGREY ŞEHİRDEN TAM AYRILMIŞTI Kİ.. BİRDEN.....

ŞEHİR İNFİLAK ETTİ..

BİZİM İÇİN ÇOK GÜÇ BURAYI TERKETMEK

AMA MECBURSUNUZ. HAYDİ GEMİYE GELİN..

TROY GEMİYİ İYİCE UZAKLARA DOĞRU YÖNELTTİ..

SİZE HAYATIMIZI BORÇLUYUZ KAPTAN

HALKINIZA YARDIMDA BULUNMIYACAĞINIZDAN EMİN MİSİNİZ?

SADECE BİNALARINIZI GÖLÜN DİBİNİ ETKİLEYECEK ŞEKİLDE YAPMAYIN YETER.

TİTREŞİMLERİN SONUCUNU GÖRDÜNÜZ DEĞİL Mİ?

BİZLER BARIŞSEVERİZ SİZLERLE DOSTLUĞUMUZU BOZACAK HAREKET OLMAYACAK.

HAYDİ FONS, ŞİMDİ DOĞRUCA YUKARI ÇIKIP RAPOR VERELİM. KOMUTAN HİDROMİK BOMBARDIMAN YAPMADAN YETİŞELİM....

STİNGREY DENİZKENTTE VARMIŞTI. TROY BAŞLARINDAN GEÇENLERİ KOMUTAN SHOREYE UZUNCA ANLATTI...

İNANIN HEPSİ GERÇEK MASAL DEĞİL EFENDİM..

BEN İNANIRIM. AMA ULUSLARARASI KOMİTENİN BUNU HOŞ BİR HİKAYE KABUL EDECEĞİNE EMİNİM

YİNE DE SİZE GÖLDE ATOMİK DENEMELER YAPILMIYACAĞINA SÖZ VERİYORUM.

TEŞEKKÜRLER KOMUTANIM PİŞMAN OLMAYACAKSINIZ...

BU MACERANIN SONU..

TROVA'NIN HAZİNELERİ

9

Yazan ve Çizen : ORHAN ÖZDEMİR

YAMAN gazeteci

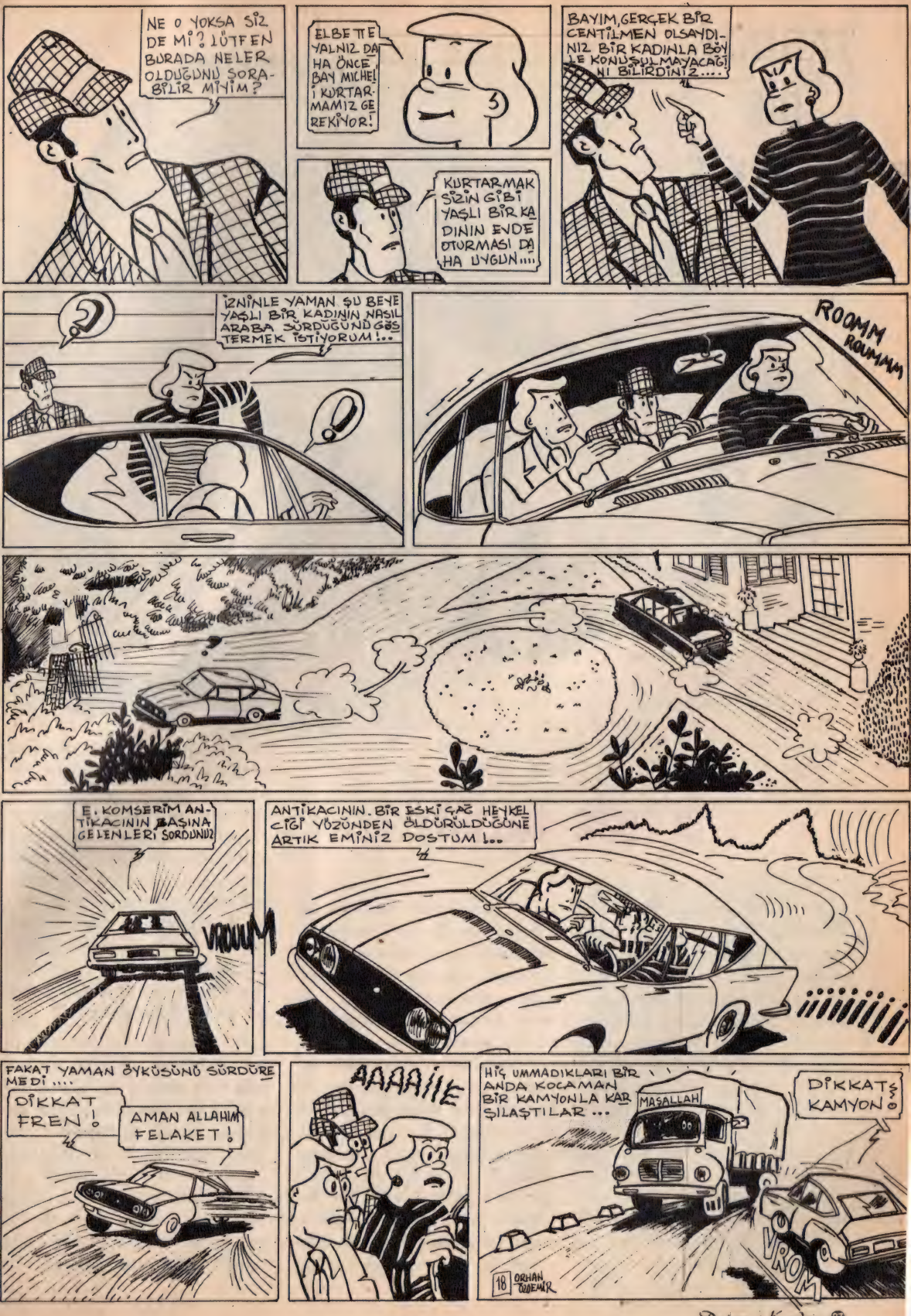

NE O YOKSA SİZ DE Mİ? LÜTFEN BURADA NELER OLDUĞUNU SORABİLİR MİYİM?

ELBETTE YALNIZ DAHA ÖNCE BAY MICHEL İ KURTARMAMIZ GEREKİYOR!

KURTARMAK SİZİN GİBİ YAŞLI BİR KADININ EVDE OTURMASI DAHA UYGUN....

BAYIM, GERÇEK BİR CENTİLMEN OLSAYDINIZ BİR KADINLA BÖYLE KONUŞULMAYACAĞINI BİLİRDİNİZ....

İZNİNLE YAMAN ŞU BEYE YAŞLI BİR KADININ NASIL ARABA SÜRDÜĞÜNÜ GÖSTERMEK İSTİYORUM!..

ROOMM ROUMMM

E. KOMSERİM ANTİKACININ BAŞINA GELENLERİ SORDUNUZ

VROUUM

ANTİKACININ. BİR ESKİ ÇAĞ HEYKELCİĞİ YÜZÜNDEN ÖLDÜRÜLDÜĞÜNE ARTIK EMİNİZ DOSTUM!..

FAKAT YAMAN ÖYKÜSÜNÜ SÜRDÜREMEDİ....

DİKKAT FREN!

AMAN ALLAHIM FELAKET!

AAAAİİE

HİÇ UMMADIKLARI BİR ANDA KOCAMAN BİR KAMYONLA KARŞILAŞTILAR...

MAŞALLAH

DİKKAT KAMYON!

VROM

18 ORHAN ÖZDEMİR

TABİATA BİR BAKIŞ

BERBER BALIĞI

Denizin derinliklerine dalan dalgıçlar, yaptıkları incelemeler sırasında garip bir hadiseye şahit olmuşlar ve «Berber» adı verilen bu ufacık balıkların o güne kadar bilinmeyen bir yönünü keşfetmişlerdi. Dalgıçlar, denizin derinliklerinde, küçük bir balığın, ufacık boyuna bakmadan, kocaman balıkların gövdelerini didiklediklerini, emdiklerini, ısırdıklarını görmüşlerdi. Bu hareketlerine karşılık büyük balık hiç de kızmışa benzemiyordu. Hattâ, oldukça keyifli bile görünüyordu. Büyük balığın arkasında, küçük balık tarafından didiklenmek için bekleyen bir sürü balığın daha sıraya girmiş olması, gerçeği kolayca aydınlattı. Berber koltuğuna oturmak için sıra bekleyen müşterilere benzeyen bu büyük balıklar, aslında derilerinin üzerinde meydana gelen yosunları, işe yamayan ölü deri tabakalarını ve hattâ yara yerlerini temizleyen bu küçük «Berber» balığına derilerini temizletmek için bekleşiyorlardı. Küçük «Berber» balıkları da, diğer balıkların gövdelerinde biriken artıklar ve yosunlarla beslendikleri için bu mesleklerinden oldukça hoşnuttular. Hiç korkusuzca kendisinden kat kat büyük balıkların yanına yaklaşabiliyor, derilerini ısırıyor, dişlerinin arasındaki artıkları temizliyor, hattâ ağzından içeri süzülerek, ağız yolunda birikmiş artıkları bile silip süpürebiliyorlardı. Hem de bu tehlikeli mesleklerinde burunlarının bile kanamayacağına emin olarak. Öyle ya, denizin dibinde kolay kolay başka bir berber bulunabilir mi?

Bir Amerika'lı bilginin yaptığı incelemeler sonunda, bir tek «Berber» balığın altı saatlik bir süre içinde tam 300 balığın bakımını yaptığı görülmüştür. Tabiî, büyük balıklar da temizlenme esnasında küçük balığa yardımcı olabilmek için hiç kıpırdamadan duruyor ve hattâ yaralı yerleri belli edebilmek için renk bile değiştiriyorlardı.

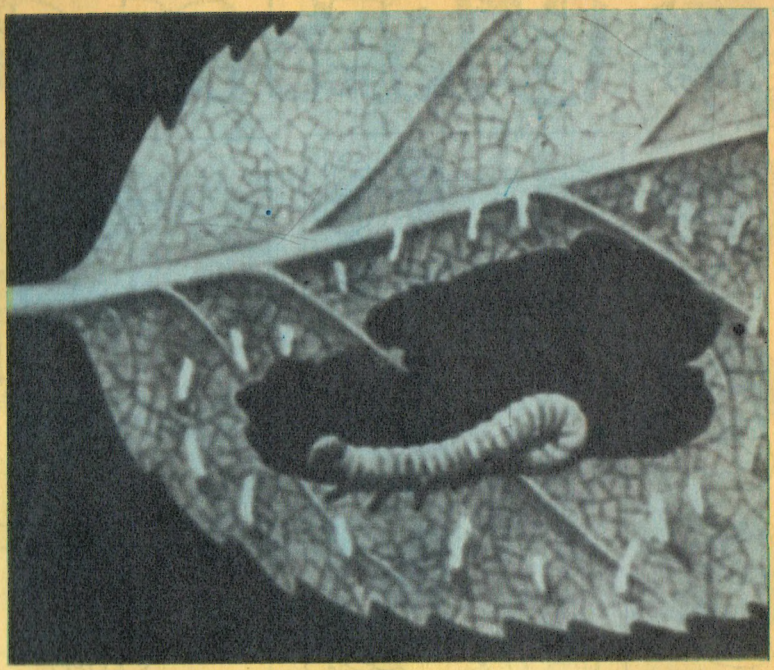

MARİFETLİ TIRTIL

Kavak ağacının yapraklarıyla beslenen Palisade adlı bir çeşit tırtıl, kendini düşmanlarından korumak için çok değişik bir çareye başvurur. Yaprağın üzerinde rahatça beslenebilmek için, etrafında bir duvar örer. Nasıl mı? Bu tırtılın tükürüğü havayla temas ettiği zaman hemen donduğundan, ağzından akıttığı bir damla yapışkan tükürük salgısı, tırtılın düşmanları için geçilemeyecek bir çit, bir duvar haline gelir. Tırtıl, bir damla tükürük salgıladıktan sonra, başını mümkün olduğu kadar yükseğe kaldırarak, donan duvarın yüksek olmasını sağlar. Etrafını çevirdikten sonra da, rahat rahat beslenir.

ZEHİRLİ BİR KELEBEK

Yukarıdaki resimde görülen cici bici kelebeğin zehirli olabileceği kimin aklına gelir... Fakat besinini zehirli bir bitkiden sağladığı için kendi de zehirlidir. Asıl memleketi Amerika'dır. Fakat bazen rüzgârlar yoluyla, veya gemilere «Kaçak yolcu» olarak konar, çeşitli memleketlere seyahat ederler. Tabii ki bu türün zararlarından habersiz olan insanlar da, sevimli görünen bu yaratığın tuzağına düşerler.

DİKKAT!

ŞUBAT AYI HEDİYE KUPONLARINIZI

Doğan Kardeş (Şubat Ayı Hediye Çekilişi) Cağaloğlu, Türbedar Sok. No: 22 İstanbul

ADRESİNE YOLLAYIN

BİRAZ DA GÜLELİM

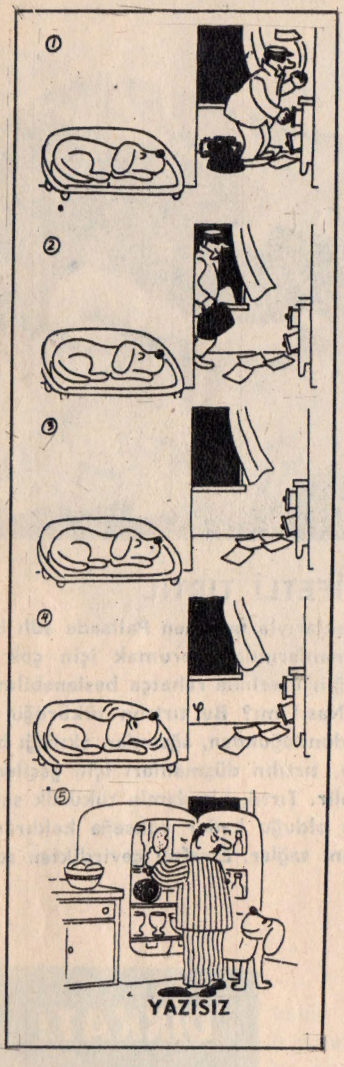

YAZISIZ

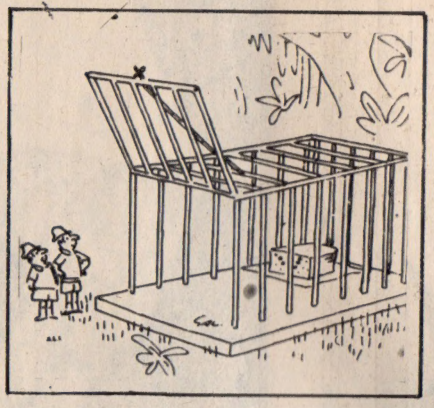

«Duyduğuma göre Filler beyaz peyniri çok severlermiş, ben de bundan faydalanmayı düşündüm.»

— «Bana kalırsa onun yerine gene de köpek alsak daha iyi ederiz.»

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
24 ŞUBAT 1975
Sayı : 9 Sıra No. 997
Yıl : 30 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★ Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1, İSTANBUL

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10

ŞUBAT AYI HEDİYE KUPONU : 4

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Belma Arıcı
Adapazarı 24.2.1963

Asuman Kaya
Elâzığ 24.2.1963

Mükrim Ulusoy
İstanbul 24.2.1967

Z. Aybar Eriş
İstanbul 1967

Ali Uğraş
Pazarcık 25.2.1959

A. Dilek Sallabaşoğlu
İstanbul 25.2.1963

Pınar Atakan
İstanbul 26.2.1964

Elif Güneri
İzmit 26.2.1966

Güngör Tosunoğlu
Akhisar 26.2.1966

Uluç Çarkacı
Ankara 26.2.1967

Jozi Saliba
İzmir 27.2.1960

Şenol Birol
Biga 27.2.1966

Fatma Ayhan
İstanbul 27.2.1960

Naci Sarımusaoğlu
Çankırı 27.2.1962

Ömer Ay
Sinop 28.2.1960

Cem Özdilek
Ankara 28.2.1962

G. Hamamcıoğlu
Burdur 28.2.1964

İ. Halil Erdoğan
Ceylânpınar 28.2.1971

Sinan Birgören
Mudurnu 1960

Ali Serpengöl
İstanbul 29.2.1964

Vedat Aras
Beypazarı 1.3.1962

Süreyya Eker
Taşlıca 1.3.1962

Dilek Sarıoğlu
İstanbul 1.3.1962

A. Kadir Nimetoğlu
Urfa 1.3.1963

Suat Çaylı
Ayancık 1.3.1963

M. Emin Adanalı
Ankara 1964

Ayşegül Şengün
Kağızman 1.3.1964

Elif Ulüülke
İstanbul 1.3.1966

OYUN-EĞLENCE-BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- Ak akçe kara gün içindir.
- 10 ile 12. adacıklar birbirinin aynısı.

Mustafa, yanda görüldüğü gibi yürümeliydi.
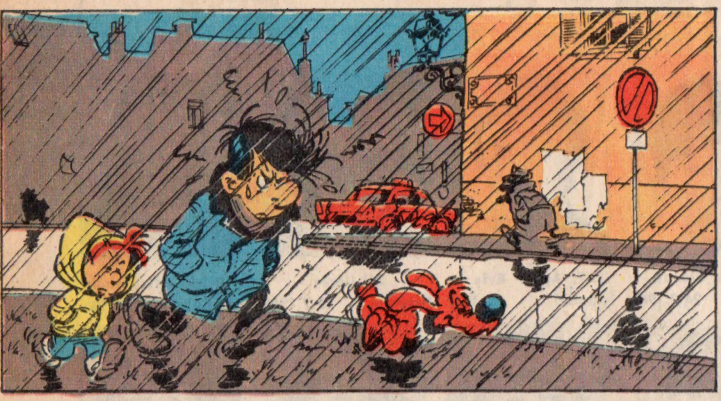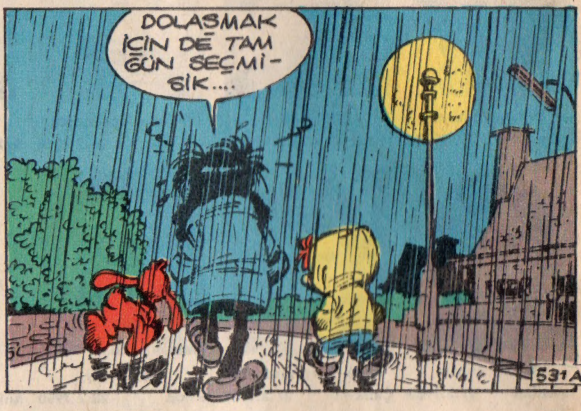
Cancan ile afacan